

Da Ingen begjærede Ordet, fik man strax til Afstemning, hvorved:

- 1) Lovforslagets § 1 (See Anhanget, Sp. 446) vedtoges eenstemmig med 70 St.
- 2) Lovforslagets § 2 (see sammesteds) vedtoges eenstemmig med 73 St.

Enstemmig med 70 St. henvistes Lovforslaget til 3die Behandling, og, da der ikke fremkom Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, gaaer det umiddelbart til 3die Behandling i Thinget.

Formanden: Endringsforslag, som mulig agtes stillede til 3die Behandling, skal jeg bede indleverede i Bureauet inden imorgen Middag.

Man gif derpaa efter Dagsordenen til 1ste Behandling af „Forslag til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 6te Februar 1853 om Udskrivning til Søkrigstjenesten for 1853“ (Lovforslaget findes i Anhanget under Nr. II., Sp. 631.)

Ingen begjærede Ordet, og det sattes derfor strax under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer, og, da der ikke fremkom noget Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, gaaer Lovforslaget umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Formanden: Endringsforslag, som mulig agtes stillede til 2den Behandling, skal jeg bede indleverede i Bureauet til imorgen Middag.

Man gif derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen, Fortsættelse af Finantslovens 2den Behandling. Af den i det foregaaende Møde afbrudte § 27, overordentlige Statsudgifter, sattes de under A. 7, 8 og 9 opførte Poster, med det dertil hørende, af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) stillede Endringsforslag først under Forhandling.

J. A. Hansen: Eignende Forslag som det, jeg her har tilladt mig at stille, har jeg stillet allerede et Par Gange tidligere ved de forrige Finantsloves Behandling, omtrent i samme Form. Jeg antager nu ikke, at jeg denne Gang har større Udsigt til, at mit Forslag vil blive vedtaget, end den, der har vist sig tidligere; men jeg har ogsaa nærmest stillet det, for derved at komme til at omtale det Punkt, hvorom der her er Tale. Her er nemlig til at forberede den fremtidige Lovgivning om Folketirkens Forsætning foreslaaet bevilget 5000 Rbd. Denne Bevilling blev givet paa en Tid, hvor der var andre tilstødende Omstændigheder, der gjorde, at det blev vedtaget med saa stort et Stemmeantal, som det blev, og, naar disse andre tilstødende Omstændigheder ikke havde været tilstede, vilde det efter min Opfatning have været meget tvivlsomt, om Forslaget overhovedet var blevet vedtaget, idet nemlig den daværende Kultusminister erklærede, at han ikke vilde kunne skaffe et saadant Lovudkast tilveie uden forud at have havt en Raadgivning fra en saadan Forsamling som den, der ved denne Bevilling er tilstgiet at sammenkalde, og at han altsaa maatte fratræde, dersom Rigsdagen ikke bevilgede de fornødne Penge til at afholde en saadan Forsamling. Da denne Erklæring blev givet, blev det udtrykkelig udtalt af enkelte Rigsdagsmand, at de mere paa Grund af denne Erklæring end paa Grund af Forslaget selv stemte for Forslaget, og jeg troer derfor at være berettiget til at antage, at det vilde være meget tvivlsomt, om det under andre Omstændigheder vilde være blevet vedtaget. Jeg har nu tilladt mig at foreslaae Summen nedsat til 2400 Rbd., og jeg har valgt denne Sum, fordi det er en ligesaa stor Sum som den, der er foreslaaet til Fremme af de Retspleien vedkommende Lovudkast, som Grundlovens §§ 76 og 79 gjøre nødvendige; den dertil forlangte Sum er ogsaa 2400 Rbd. Den ærede Minister, som var Kultusminister under Behandlingen af Finantsloven for 1852—53, erklærede, at, naar der kun var Tale om en Raadsforfel eller Hjælp af samme Slags som den, der er Tale om med Hensyn til de Rets-